Благодат Духа Светога нас сабра на овом светом месту, у овој светињи посвећеној преподобном оцу, светом оцу Јустину Ћелисјком. Данас смо се окупили, сабрали, на овом свету месту као што је и заповедио свети апостол Павле да се сећамо својих старешина, да се угледамо на веру њихову, на живот њихов.

Данас је 56. монашки имендан, монашки рођендан нашега светога владике, рашко-призренскога владике, рашко-призренскога у егзилу, косовско-метохијског. Ми се увек радујемо где год да се нађемо, јер је свуд земља Господња и окупљамо се у овим црквама и катакомбама да славимо Бога, да славимо свете у цркви Божијој у јединству вере и заједници Духа Светога. Наш владика, наш духовник се угледао на веру својих претходника, свога духовника и својих духовних старешина, па то угледање иде све до светих апостола јер је благодат Духа Светога и рукополагање апостолских ученика и даље, дошла и до нас данас, и овде смо се окупили да честитамо имендан своме духовнику, своме ави. Као што су се сви свети трудили и огањ ревности Духа Светога разгоревали у себи и у свима нама, тако се и наш ава и наш духовник, владика Артемије трудио у свом животу да све то тако чини и да се труди да живи онако како су живели сви свети угодници у Цркви Божијој, у Православљу, и трудио се на уској и трновитој стази јеванђелскога пута живота и подвига и угледао се на веру светих, угледао се и трудио се, а ко се труди као што тамо каже *прегаоцу Бог даје махове*. Трудио се владика Артемије, окупљао духовну децу своју, проповедао Свето Јеванђеље, и по томе се увек познавао он што никада није хтео да лицемери и никада није хтео да чини уступке тамо где не смемо чинити уступке. Није никад изгубио храброст да каже реч, да каже истину, да устане у одбрану свете вере Православне и светога предања. Онако како је живео, тако је и осећао, тако је и говорио, тако је и сведочио. А ко год хоће да живи побожно у Господу Исусу Христу биће гоњен. То је било гоњење, ми смо то схватили, прешли смо само с места на место. Уступили смо место гневу оних који нису хтели да нас чују, који нису хтели да разумеју и који се нису придружили свима светима, па и нама у одбрани вере Православне. Који су имали нешто важније од тога овде на земљи и који су много очекивали овде у овом животу, имали су неке земаљске интересе, неке друге идеје и идеологије, то је и срамно и жалосно што је тако. Владика се није уплашио, нисмо ни ми који га пратимо, ми духовна деца његова, и сав народ Цркве Божије, Цркве Православне, зато се и радујемо кад год се нађемо и осећамо да смо у Цркви Божијој, и да овде на земљи само прелазимо са места на место. А благодат Духа Светога прати оне који су у истини и оне који ревнују за истину и који се труде онако како су свети оци свих седам Васељенских сабора нама оставили и благословили и оставили у наслеђе, а ми треба да се трудимо да све то сачувамо. Свети апостоли су нам предали, предали су својим наследницима, и нама је предато и до нас је дошло. Зато да ревнујемо, да чувамо свето Православље, да чувамо свету веру нашу Православну, и да се увек овако састајемо и увек да се радујемо, да се не бојимо оних који нас гоне, да се не стидимо оних који су веру издали, немамо чега да се стидимо нити чега да се плашимо. Бог и Божији благослов да буде са нама увек. Данас се радује свети великомученик Артемије у Цркви Небеској, радују се и сви свети у Цркви Небеској, ангели ликују а и ми на земљи се радујемо, радујемо се зато што и ми по моћима својим веру Православну исповедамо, оно што нам је предато свето предање светих апостола да чувамо и да сачувамо и да предамо потомцима нашим, да се не постидимо пред светим Савом, да се не постидимо пред светим авом Јустином Ћелијским, да се не постидимо пред светим владиком Николајем и осталим угодницима из рода нашега. Као што је свети ава Јустин Ћелијски на једном

месту рекао *Бог је могао да нас створи без нас, али да нас спасе без нас, он то не може јер неће.* Бог је нама људима дао разум и слободу, ако нам је дао слободу ми можемо да бирамо и треба да се трудимо, и спасење наше и свих оних који се спасавају никако није пасиван процес, ми треба сви у томе да учествујемо, да се угледамо на све свете угоднике Божије. Прво на свете апостоле од којих је велика већина њих крвљу својом запечатила ону истину коју су проповедали крвљу су својом потврдили и запечатили. Многи су пострадали у историји цркве, а и наша земља Србија, наша света Црква и наш свети народ српски, страдалнички и мученички пре свега, много је крви проливено док смо Православље одбранили и ову земљу сачували од непријатеља разних са свих страна. Разни ветрови су дували овде на Балкану, разни ветрови, разни непријатељи су ову земљу газили али су је срамно напуштали. Истина је била најважнија од свега, истина јеванђелска, ревност света јеванђелска живела је у светим прецима нашим, ако Бог да, да живи и у нама. Буде се и околни народи, устаје Србија, буди се Русија, Православље се свуда шири, васељена нека духом и тамјаном православним мири.

Нека се освећује, нека се просвећује род људски, да се сви пробуде да сви заједно будемо у истини вере и заједници Духа Светога. Да и овде и тамо и на небу са свима светима, ако Бог да, славимо једнога Бога у три Лица, Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност, амин. Аво, срећан ти имендан, да Бог благослови, а и ви сада реците неку реч.

Ваша Преосвештенства, часни и преподобни оци, преподобне сестре монахиње, драга браћо и сестре. Ја не бих ништа данас говорио, сем да се захвалим пре свега Господу нашем Исусу Христу Богу нашем на овом дару који нам је данас подарио. Да се саберемо сви у овако лепом броју и прославимо светог угодника Божијега светог великомученика Артемија. Захваљујем се свима који сте дошли, и посебно вама браћо и сестре иако је радни дан ви нисте жалили ни труда ни времена да дођете данас овде да будемо заједно на заједничкој молитви да прославимо Бога и светитеља његовога светог великомученика Артемија. Сигурно ће бити још говора горе у трпезарији па нећемо овде да дужимо, нека вас Бог све благослови и свети великомученик Артемије штити и сачува у све дане живота вашега сада и увек и у векове векова, амин.